

מ"ת 58992/09/23 - מדינת ישראל נגד ז' ע'

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 58992-09-23 מדינת ישראל נ' ע'(עציר)
תיק חיצוני: 414742/2023

בפני כבוד השופטת יפעת אונגר ביטון
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב ז' ע' (עציר)
החלטה

1. המשיב מואשם בשתי עבירות של תקיפת בת זוג, אחת מהן תקיפה שגרמה לחבלה של ממש. מדובר במקרים שארעו בסמיכות, הראשון ב- 15.9.23 והשני ב- 23.18, בביתם.
2. לפי המתואר בכתב האישום, במקרה הראשון, בשל ויכוח על מכונת קפה, הרים המשיב כיסא לעבר רעייתו, אחז בידה ועיקם אותה וכן נשך אותה בזרועה. במקרה השני, שוב בשל ויכוח, חנק המשיב את אשתו בידי, הטיח ראשה בקיר עד שאבדה הכרה. הקורבן נאלצה להזעיק עזרה תוך שימוש בטלפון הנייד של בנה הקטין, לאחר שנוכחה כי המשיב נטל את שלה.
3. אין חולק כי המשיב הועבד לדין בעבר בגין עבירות דומות שבוצעו כלפי רעייתו, הורשע ונגזר עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות (להלן: "התיק הקודם") וכי המיוחס לו כאמור מעלה, בוצע תוך כדי ביצוע.
4. המשיב נעצר ביום 23.9.23 ומעצרו הוארך עד היום. המבקשת עותרת למעצרו עד לתום ההליכים בהתבסס על קיומן של ראיות לכאורה, עילות מעצר והיעדר חלופה שתשלול את מסוכנות המשיב כלפי רעייתו, שהיא לשיטתה מסוכנות גבוהה ביותר, בין היתר בהתחשב באמור בתסקיר שהוגש לעניין העונש בתיק הקודם, שם קבע שירות המבחן שקיימת סכנה להישנות העבירות.
5. בבקשתה, טוענת המבקשת כי חומר החקירה מעלה קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האישומים הנ"ל, על יסוד הודעות המתלוננת, עימות עם המשיב, הודעות אחותה והשכן על כך שהמתלוננת סיפרה להם את שאירע ונעזרה בהם לקבלת עזרה, הודעות טקסט המגבות את הפנייה לעזרה, השיחות למוקד 100, דו"חות פעולה של השוטרים ותיעוד חבלות על המתלוננת. כן נטען כי מתקיימת בנסיבות עילת מעצר על יסוד הוראת סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996. לעניין זה נטען כי המשיב לא התייצב לביצוע עבודות שירות, כי המתלוננת דווחה על כך לממונה עליו ובשל כך זעם המשיב ותקף אותה.

6. כאמור, המבקשת טענה למסוכנות רבה של המשיב כלפי רעייתו כפי שמתבטא באמור לעיל ובהתנהגותו החוזרת ונשנית של המשיב, המצביעה על כך שגם אכיפת החוק אינה מרתיעה אותו וגם העונש שהושת עליו אינו משפיע עליו.
7. ב"כ המשיב טען להיעדר ראיות לכאורה ברמה המספיקה להרשעת המשיב במיוחד לו. לשיטתו, עסקינן בגרסה כנגד גרסה, שכן אין עדים לאירועים המתוארים. עוד טען כי האישה מתוחכמת ותכננה את הגשת התלונה נגד המשיב, בשל אי השכמות ביניהם בנושאים שונים. בנוסף, טען כי האישה אינה מהימנה, כי תיאורה את האירועים לא עולה בקנה אחד עם החבלה, וכי היא זו שמפקידה עבור המשיב כספים לקנטינה. ב"כ המשיב טען כי אין לקבל עדות האחות משום סכסוך כספי בינה לבין המשיב.
8. עוד נטען ע"י ב"כ המשיב, כי המבקשת גמרה אומר להרחיק את המשיב מחייב ואינה משתפת פעולה בהליך טיפולי-זוגי, בניגוד למשיב. הוא הדגיש את מצבו הגופני והבריאותי של המשיב בעקבות תאונה לפני ארבע שנים, וטען כי הא ראייה שנאלצו להביאו לבית החולים עם מעצרו שם אושפז לצורך קבלת טיפול למשך מספר ימים. נטען עוד כי האישה מסרבת כי המשיב יקבל את התרופה שהוא נזקק לה, בשל תופעות הלוואי הקשות וחוסר רצונה להתמודד עמן.
9. לבסוף, טוען ב"כ המשיב שככל ומדובר במסוכנות ספציפית, כלפי האישה בלבד, ניתן לשלול אותה בדרך של הרחקת המשיב מהמתלוננת למרחק רב.
10. מאחר ונטען להיעדר ראיות לכאורה, הרי יש לדון בכך תחילה, שהרי אם יימצא כי צודק ב"כ המשיב בטענתו זו, יש לשחרר את המשיב ללא צורך בבחינת יתר התנאים הקבועים בחוק. הוסכם איפוא, כי החלטת בית המשפט תתמקד בשאלה זו תחילה וכי ההחלטה תשלח לצדדים. יצוין, כי לא באה הסכמה בין הצדדים על הפניית המשיב לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר מעצר. מכאן החלטה זו.
11. העיון בתיק החקירה מגלה כי בידי המבקשת ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיב. עיינתי בתלונת המתלוננת, בהודעותיה ובהודעות השכן והאחות, ומצאתי קיומן של ראיות מספיקות, לכאורה, שיש בהן - כפוף כמובן לכור ההיתוך של החקירה הנגדית בהליך העיקרי - כדי להביא פוטנציאלית להרשעת המשיב בעבירות התקיפה. חיזוק לכך קיים בחבלות שתועדו על גופה של המתלוננת שקשה להלום כי נגרמו לה בדרך שונה מזו שתיארה בהודעותיה. חיזוק ניתן למצוא גם בעימות שבו הטיחה המתלוננת את הדברים בפני המשיב ללא קושי, ואף בדבריה לשוטרים שהגיעו בעקבות הקריאה בפניהם סיפרה כי אין זה חדש שהמשיב מכה אותה. חיזוק נוסף יש בגרסת המשיב עצמו, שלא שלל את הוויכוחים ביניהם, אישר כי התעצבן, צרח וקילל. לא שלל את איבוד ההכרה של המתלוננת, אולם טען כי התעלפה מחמת ירידה בלחץ הדם. לצד זאת, האישה הודתה בפני השוטרים כי החביאה את תרופתו של המשיב כי תופעות הלוואי מגעילות אותה, והדבר עצבן את המשיב.
12. אינני מקבלת טענת ב"כ המשיב המלומד שהחבלות המתועדות אינן מתיישבות עם תיאור המקרים. ניתן להתרשם

באופן די ברור כי מדובר בחבלה שנגרמה באיזור הצוואר והעובדה כי אין חבלות זהות משני צידיו, איננה שוללת, כשלעצמה, את עצם התקיפה בצורת חניקה, בין אם בוצעה ביד אחד ובין בשתי ידיים.

13. לאור האמור, באתי לכלל מסקנה כי בידי המבקשת ראיות לכאורה שדי בהן, פוטנציאלית להביא באופן סביר להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

14. בשים לב להסכמת הסניגור כי מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות כלפי המתלוננת, נותר לדון בשאלת קיומה של חלופת מעצר שיהיה בכוחה להשיג את תכלית המעצר. **בשל יציאתי לשבתון, תביא המזכירות העתק החלטה זו, מוקדם ככל שניתן, בפני כב' סגנית הנשיאה אשר תורה מי המותב בפניו יובא התיק לדיון בשאלה זו.**

ניתנה היום, כ"א תשרי תשפ"ד, 06 אוקטובר 2023, בהעדר.